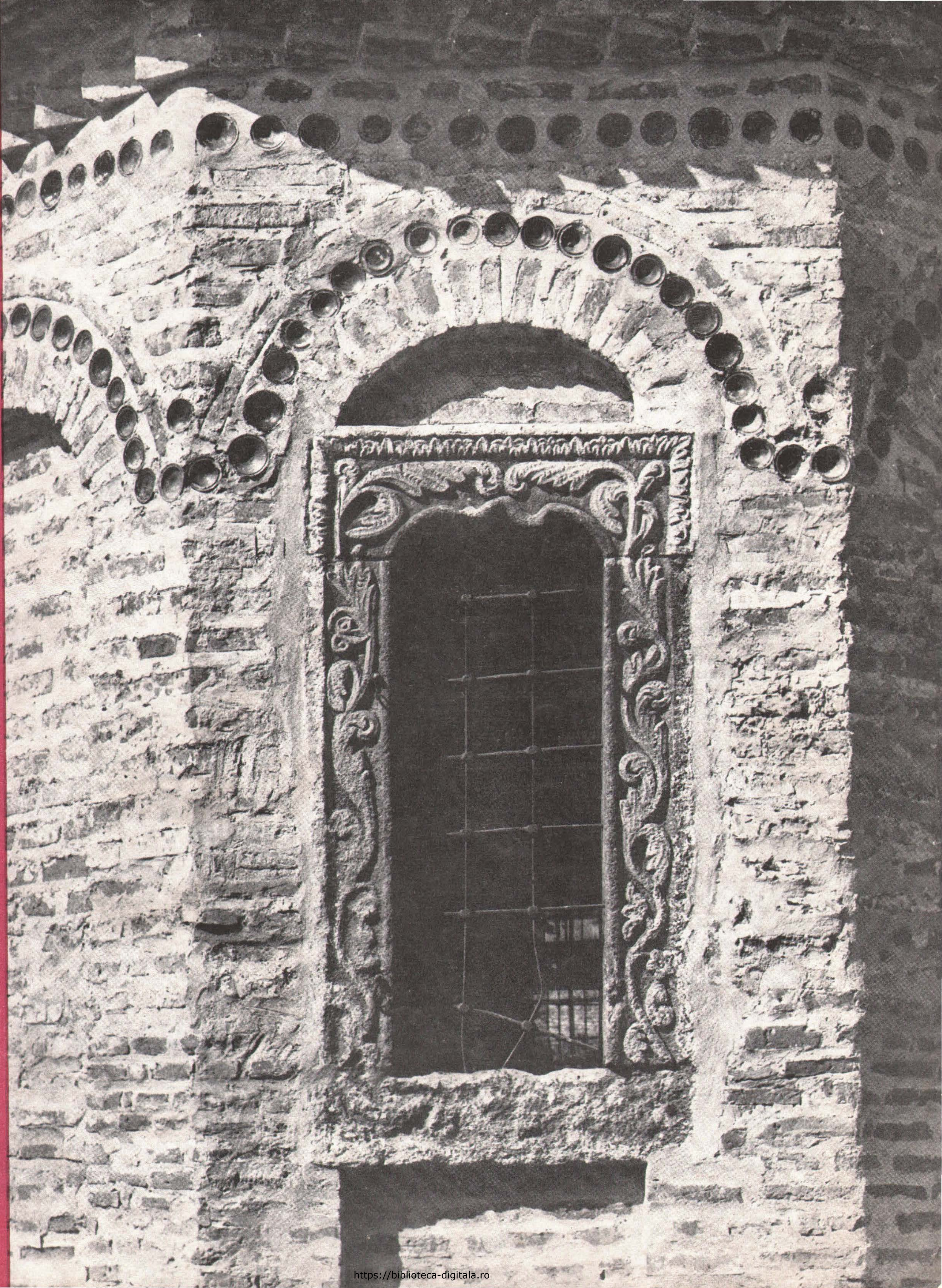
MĂNĂSTIREA COTMEANA



COMITETUL DE STAT
PENTRU CONSTRUCȚII, ARHITECTURĂ
ȘI SISTEMATIZARE
DIRECȚIA MONUMENTELOR ISTORICE

Prezentarea artistică: Arh. Laurențiu Vasilescu

Coperta I. Biserica mănăstirii Cotmeana. Absida de pe latura de sud a naosului. Detaliu

Coperta IV. Pronaosul și pridvorul bisericii mănăstirii Cotmeana

Front cover: The Church of Cotmeana Monastery. Apse on the south side of the nave. (Detail)

Back cover: Exterior view of the ante-nave and the porch of the Church of Cotmeana Monastery

На 1-й странице обложки: Церковь монастыря Котмяна. Южная апсида. Деталь.

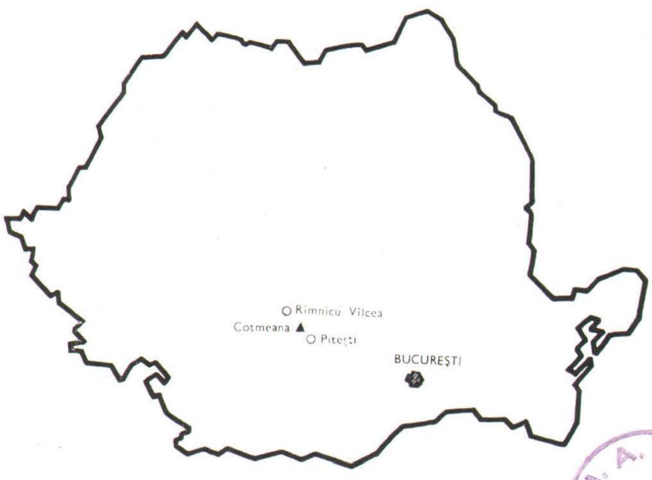
На 4-й странице обложки: Нартекс и экзонартекс церкви монастыря Котмяна.

Couverture I. Eglise du monastère de Cotmeana. L'abside latérale sud du naos. Détail

Couverture IV. Pronaos et porche de l'église du monastère de Cotmeana

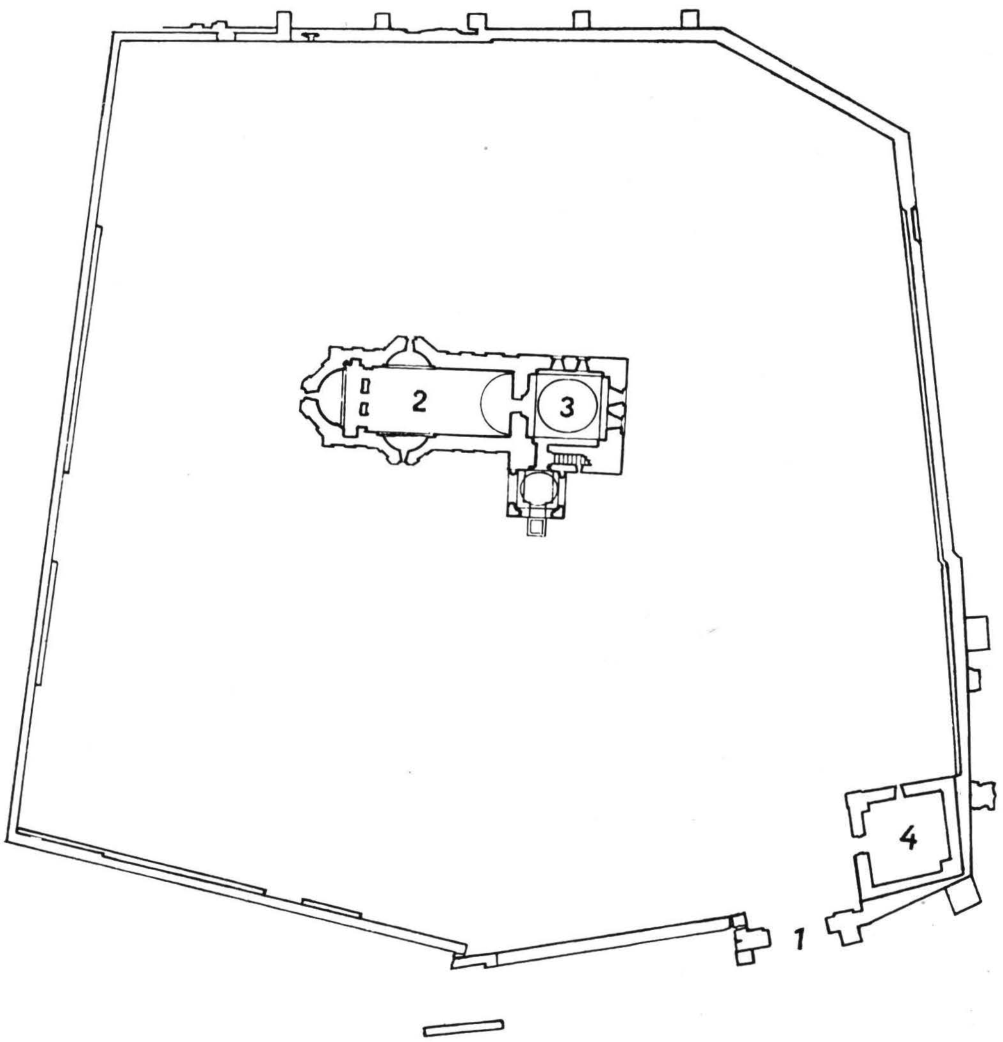
Titelbild: Die Kirche des Klosters Cotmeana. Apside an der Südseite des Naos (Detail)

Rücktitel: Pronaos und Vorhalle der Klosterkirche Cotmeana



Redactor: Grigore Pătrașcu
Tehnoredactor: Ion Ivașcu

Fotografiile: Gheorghe Comănescu și Direcția monumentelor istorice (3, 5, 8, 9, 10, 11, 13)



Planul de situație al mănăstirii Cotmeana

1. Intrarea în incinta mănăstirii
2. Naosul și absidele din secolul al XIV-lea
3. Pronaosul și pridvorul din anul 1777
4. Clopotnița din anul1857

Plan of Cotmeana Monastery

1. Entrance to the Monastery precinct
2. The nave and the apses built in the 14th century
3. The ante-nave and the porch built in 1777
4. The belfry dating back to 1857

План монастыря

1. Монастырские ворота.
2. Неф и апсиды XIV века.
3. Нартекс и экзонартекс 1777 года.
4. Колокольня, построенная в 1857 году.

Plan du monastère de Cotmeana

1. Entrée dans l'enceinte du monastère
2. Le naos et les absides du XIV^e^ siècle
3. Le pronaos et le porche de 1777
4. Le campanile de 1857

Grundriß der Klosteranlage

1. Eingang
2. Naos und Apsiden aus dem 14. Jahrhundert
3. Pronaos und Vorhalle aus dem Jahre 1777
4. Glockenturm vom Jahre 1857

Monumentele ridicate în perioada de închegare a primei școli de arhitectură din Țara Românească trezesc un deosebit interes, deoarece — sub aparențe adeseori modeste — ele oglindesc căutările de afirmare a unui specific autohton.

Biserica mănăstirii Cotmeana, interpretare creatoare a unor modele aparținînd formelor tîrzii bizantine răspîndite între secolele XI—XIV în țările balcanice vecine, permite să se întrevadă originalitatea realizărilor artistice din veacurile următoare în ținuturile dintre Carpați, Dunăre și valea superioară a rîului Argeș.

Satul Cotmeana se află la 5 km spre sud de șoseaua Pitești—Rîmnicu Vîlcea, pe ramificația ce se desprinde din această șosea la cca 30 km distanță de Pitești.

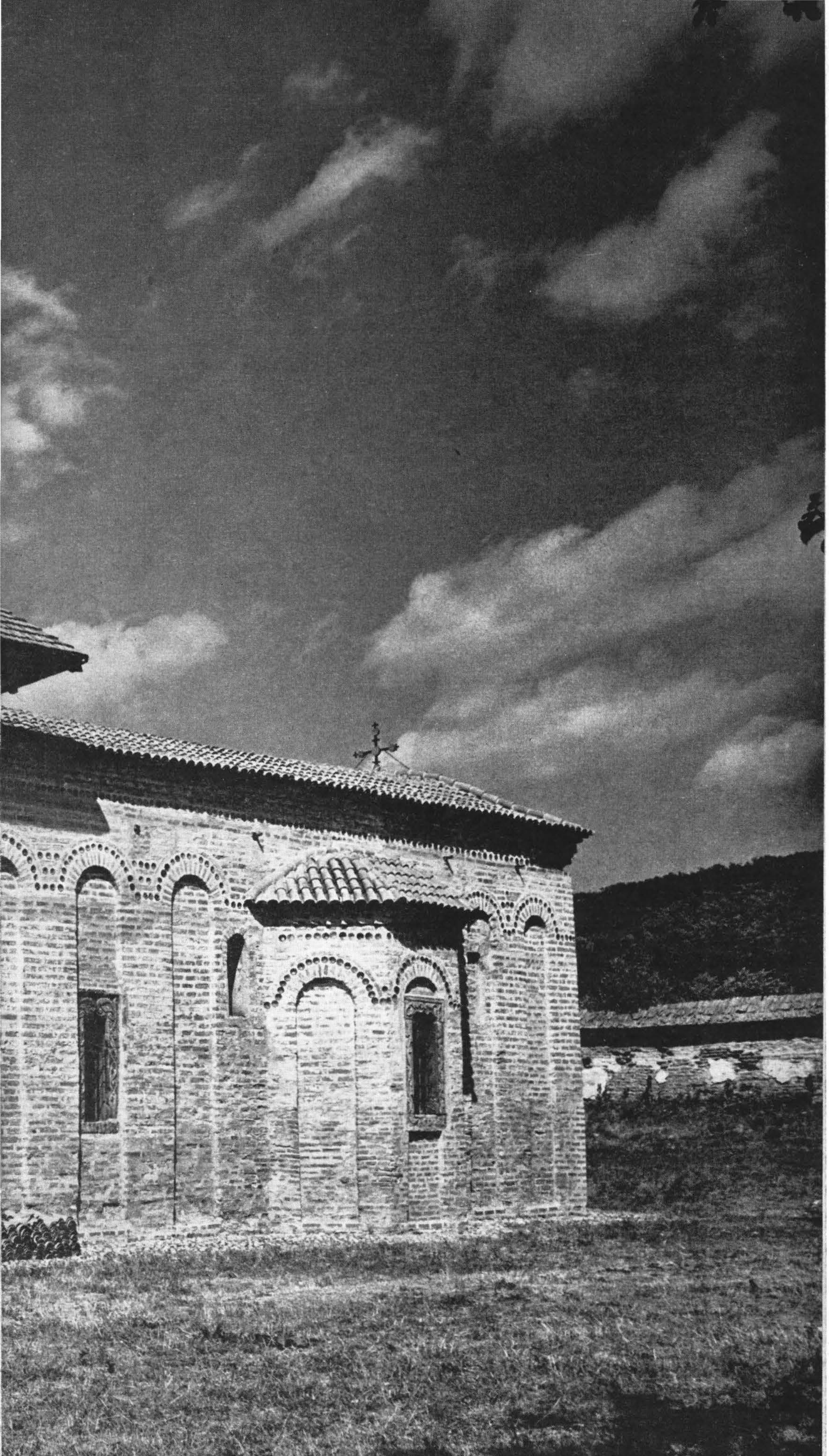
Din vechiul complex mănăstiresc, situat la marginea așezării, mai dăinuiesc astăzi doar zidurile incintei, turnul clopotniței și biserica.

Precizarea datei la care a fost ridicată biserica actuală a dat naștere la multe controverse, datorită puținelor izvoare documentare, adeseori sărace în informații și contradictorii. Tot ceea ce se știe este că mănăstirea a fost întemeiată, în prima sa formă, de Radu I (cca 1377—1383), biserica de zid fiind probabil ridicată de Mircea cel Bătrîn între anii 1383—1385, în perioada cînd era asociat la domnie cu fratele său Dan I. Așezarea mănăstirească a fost înzestrată de la început cu moșii și cu danii, iar în 1388 a fost închinată Coziei de către Mircea cel Bătrîn.



Dom. arh. Şt. Balş

1



1. Biserica mănăstirii Cotmeana după restaurare. Vedere dinspre sud-vest

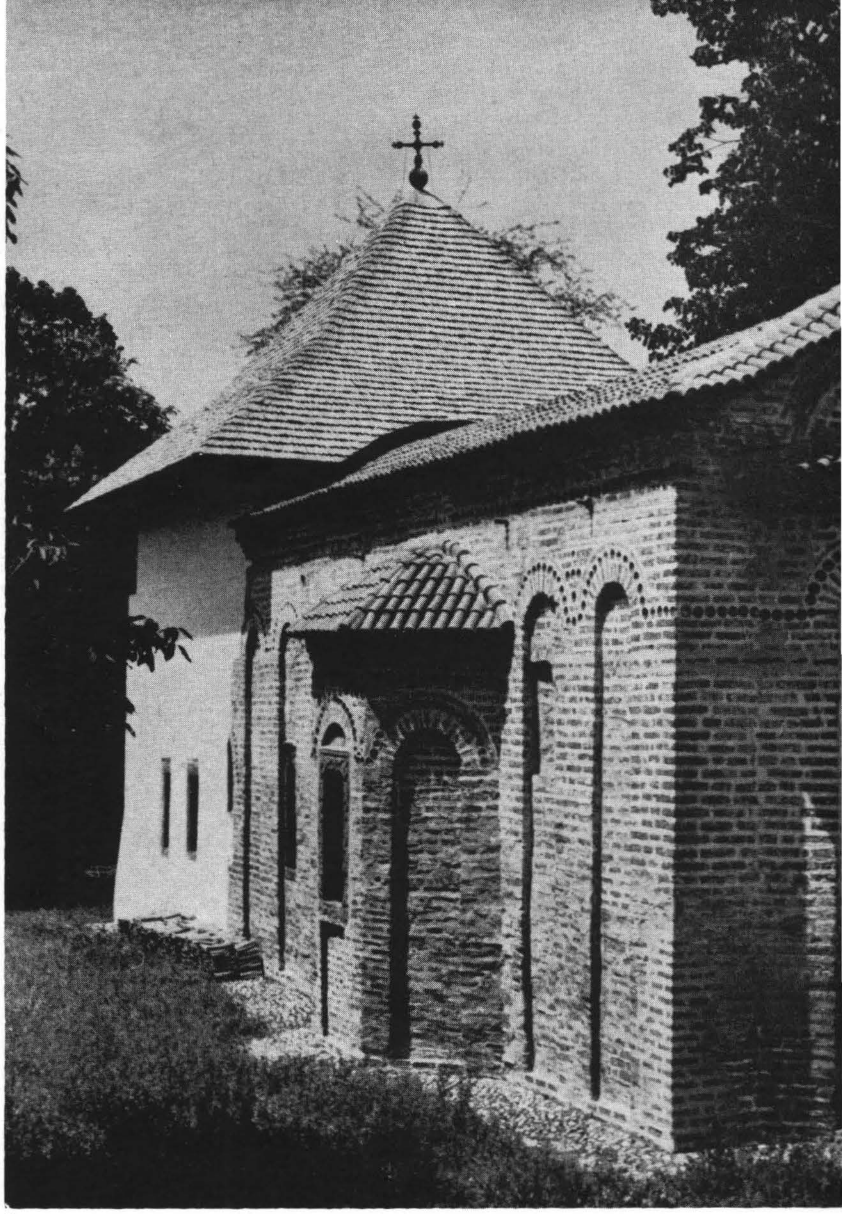
1. The church of Cotmeana Monastery after restoration. South-eastern view

1. Церковь монастыря Котмяна после реставрации. Вид с юго-запада.

1. L'église du monastère de Cotmeana après la restauration. Vue du sud-ouest

1. Die Klosterkirche nach der Restauration (Südwestansicht)





2 3

2. Biserica mănăstirii Cotmeana. Pronaosul din 1777 şi pridvorul de pe latura nord
3. Vedere dinspre sud-est a bisericii, după restaurare
4. Clopotniţa mănăstirii. Vedere dinspre sud-est
5. Biserica mănăstirii Cotmeana înainte de restaurare. Vedere dinspre nord-est

2. Northern view of the church of Cotmeana Monastery. The ante-nave built in 1777 and the porch
3. South-eastern view of the church (after restoration)
4. The belfry of the monastery. South-eastern view
5. The church of Cotmeana Monastery before restoration — North-eastern view

2. Церковь монастыря Котмяна. Нартекс, построенный в 1777 году, и экзонартекс на северной стороне.
3. Церковь после реставрации. Вид с юго-востока.
4. Монастырская колокольня. Вид с юго-востока.
5. Церковь монастыря Котмяна до реставрации. Вид с северо-востока.

2. Eglise du monastère de Cotmeana. Le pronaos de 1777 et le porche bâti sur le côté nord
3. L'église vue du sud-est, après la restauration
4. Campanile du monastère vu du sud-est
5. L'église du monastère de Cotmeana avant la restauration. Vue du nord-est

2. Die Klosterkirche Cotmeana. Der Pronaos vom Jahre 1777 und die Vorhalle an der Nordseite
3. Die Klosterkirche nach der Restauration (Südostansicht)
4. Der Glockenturm des Klosters (Südostansicht)
5. Die Klosterkirche vor der Restauration (Nordostansicht)



Mănăstirea a fost martoră a numeroase evenimente politice de pe urma cărora a avut adesea de suferit.

Dintre numeroasele reparaţii şi transformări pe care le-a cunoscut ansamblul mănăstiresc, amintim pe cea din 1710, făcută de Constantin Brâncoveanu (1688—1714), cînd — printre alte lucrări — se înlocuiesc chenarele de piatră ale ferestrelor şi uşii dintre pronaos şi naos şi se aşază o nouă pisanie deasupra acesteia din urmă. În 1777 se înlocuieşte vechiul pronaos cu unul mai mare, dominat de un turn clopotniţă. Tot atunci se adaugă un pridvor cu arcade pe latura de nord. Clopotniţa s-a dărîmat la cutremurul din 1833, fiind înlocuită cu un turn de lemn, desfiinţat cu prilejul restaurării din 1959. În anul 1912 s-au dărîmat chiliile.

Prima restaurare a fost efectuată de Comisia monumentelor istorice între anii 1922—1924, descoperindu-se paramentul bisericii care fusese ascuns de tencuieli. În 1959 biserica a fost integral restaurată de către Direcţia monumentelor istorice şi Departamentul Cultelor; au fost readuse la lumină formele originale ale monumentului care pot fi astăzi uşor sesizate de vizitatori.

Partea cea mai veche a bisericii, ridicată în vremea lui Mircea cel Bătrîn, cuprinde naosul, absida altarului şi absidele laterale. Naosul dreptunghiular este acoperit cu o boltă în leagăn, evidenţiată în exterior printr-un timpan semicircular, a cărui cornişe din zimţi de cărămidă se racordează la cornişa orizontală a naosului. Cele trei abside sînt acoperite în interior cu jumătăţi de calotă sferică; pe faţade, cornişele lor sînt aşezate la un nivel inferior cornişei generale a naosului. Absidele laterale se deschid sub planul de naştere al bolţii naosului. Pronaosul a fost adăugat în anul 1777.

Compoziţia volumelor este accentuată în exterior prin învelitori independente care urmăresc forma extradosului bolţilor, ca şi prin decorul faţadelor. Pereţii naosului sînt ritmaţi de firide înalte şi înguste, a căror arhivoltă este subliniată prin seria discurilor ceramice de culoare cafenie şi verzuie, ce se regăsesc în şir continuu sub cornişele cu zimţi. Subordonarea absidelor faţă de volumul naosului conduce la scăderea în înălţime a firidelor care le decorează. O variaţie în traseul şi ritmul faţadelor o constituie diferenţierea firidelor pronaosului care — aşa cum se poate deduce dintr-un fragment conservat pe faţada de sud — erau mult mai largi şi de înălţime mai redusă.

Caracteristicile bisericii din Cotmeana aparţin arhitecturii post-bizantine, în varianta tipului cu navă unică, boltită semicilindric. Adăugirea absidelor laterale, fără modificarea sistemului de boltire al navei, corespunde doar unei necesităţi de obţinere a unui spaţiu suplimentar.

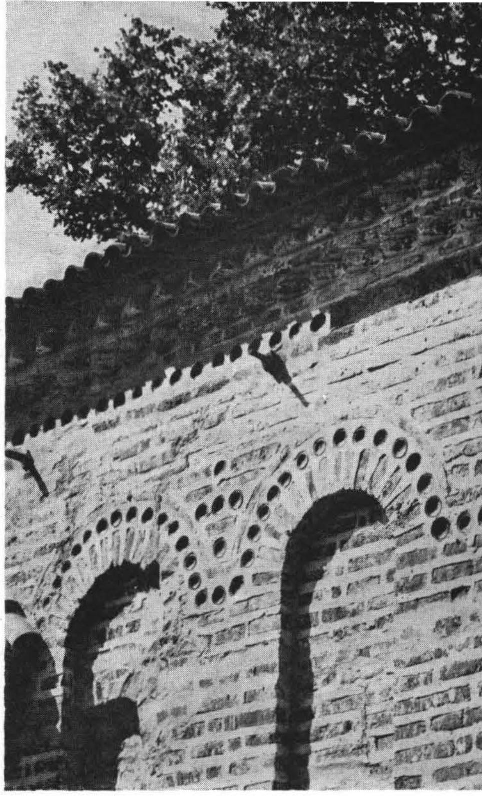
Tipul bisericii din Cotmeana, însă fără abside laterale, mai este reprezentat în ţara noastră prin ruina bisericii Sîn-Nicoară din Curtea de Argeş şi de cele două biserici din Turnu-Severin, de la care s-au păstrat doar fundaţiile, toate acestea fiind datate cu aproximaţie în secolul al XIV-lea. Este posibil ca cercetările

4



5




6

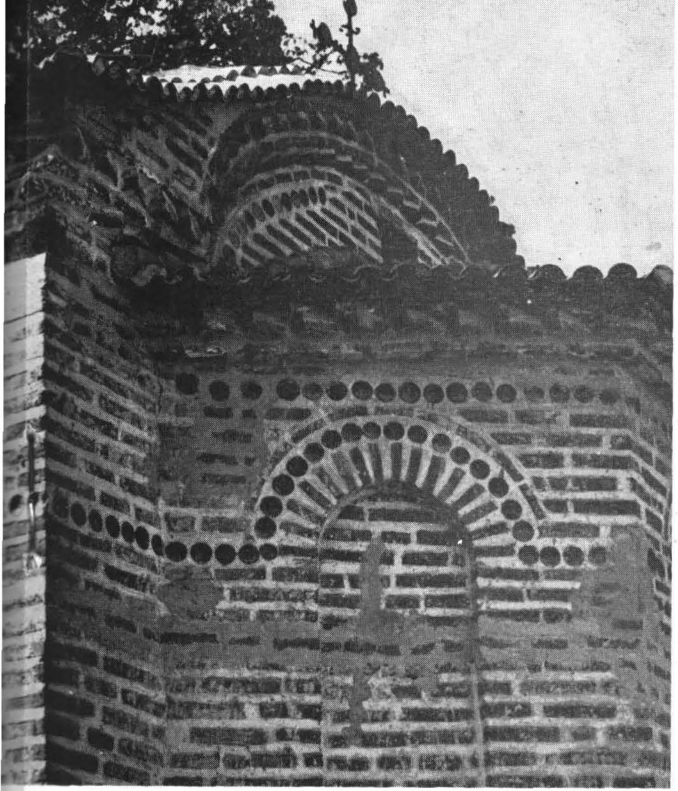
viitoare să aducă date noi asupra răspîndirii acestei forme de plan. Decorul fațadelor de la Cotmeana se regăsește în vechea noastră arhitectură la absidele bisericii Sf. Treime din Siret, ridicată în secolul al XIV-lea.

Pronaosul, care a înlocuit pe cel original în 1777, are fațade simple tencuite și nu se păstrează decît parțial. Interiorul, boltit cu o calotă pe pandantivi și arce dublouri, era înzestrat cu fresce, astăzi acoperite cu un strat de pictură din secolul al XIX-lea, cînd s-a efectuat și retușarea frescelor din naos și abside, fapt care face dificilă datarea picturii din partea cea mai veche a bisericii.

Zidurile incintei, prevăzute cu goluri de tragere, păstrează în unele porțiuni urme ale dispoziției chiliilor. În partea de nord-vest a incintei a fost adăugat în 1857 un turn clopotniță.

Vizitarea ansamblului de la Cotmeana va prilejui celor interesați cunoașterea unui monument valoros pentru începuturile arhitecturii din Țara Românească.

arh. EUGENIA GRECEANU



7

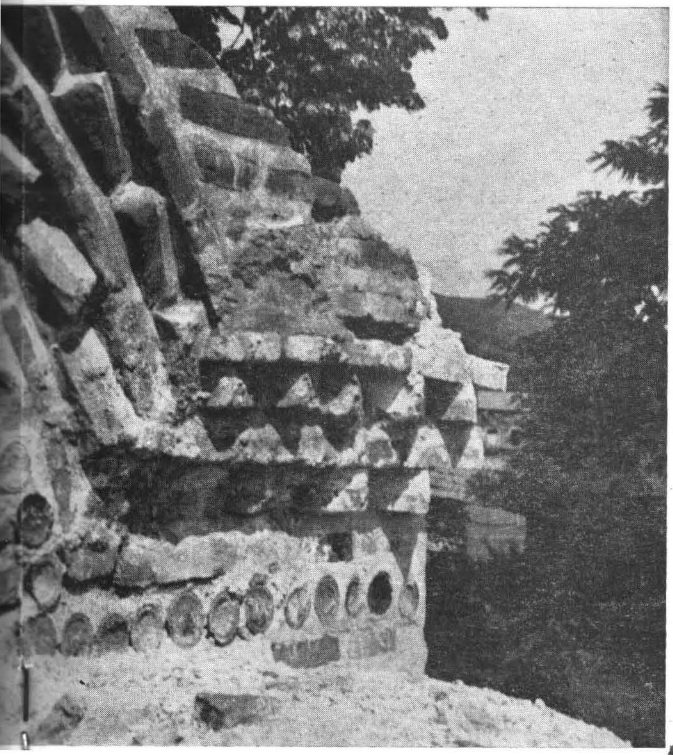
6. Absida laterală de pe faţada de sud a naosului
7. Zona de racordare a absidei altarului cu naosul. Vedere dispre sud-est
8. Cornişa timpanului de est al naosului
9. Degajarea timpanului de răsărit al naosului. Se desface zidăria adăugată peste cornişa originară a absidei altarului

6. Lateral apse on the southern façade of the nave
7. Juncture of altar apse with the nave. South-eastern view
8. Cornice of the eastern tympanon of the nave
9. Revealing the eastern tympanon of the nave. The coat of plasterwork covering the original cornice of the altar apse has been removed

6. Южная апсида нефа.
7. Зона стыка алтарной апсиды с нефом. Вид с юго-востока.
8. Карниз восточного тимпана нефа.
9. Раскрытие восточного тимпана нефа. Разбирается кладка, скрывавшая первоначальный карниз алтарной апсиды.

6. Abside latérale sud du naos
7. Zone de raccordement de l'abside du sanctuaire au naos. Vue du sud-est
8. Corniche du tympan est du naos
9. Dégagement du tympan est du naos, par suppression de la maçonnerie ajoutée au-dessus de la corniche de l'abside du sanctuaire

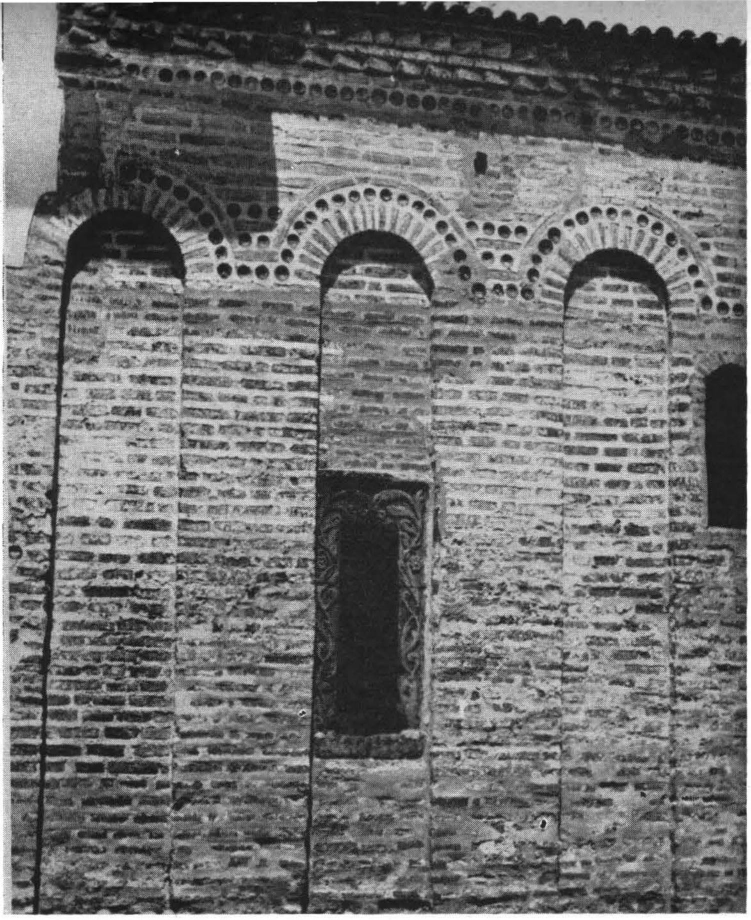
6. Seitenapsis an der Südfassade des Naos
7. Grenzzone zwischen Altarapsis und Naos (Südostansicht)
8. Gesimse des östlichen Giebelfeldes des Naos
9. Freilegung des östlichen Giebelfeldes des Naos. Das oberhalb des ursprünglichen Gesimses der Altarapsis hinzugefügte Mauerwerk wird entfernt



8

9





10. Naosul. Faţada de sud. Detaliu de parament
11. Fereastra de pe faţada sud a naosului — Chenar brâncovenesc
12. Fereastra de pe faţada de sud a pronaosului. Chenar din anul 1777

10. The nave. South façade (Detail)
11. Brancovan window frame on the south façade of the nave
12. Window on the south façade of the ante-nave. Frame dating from 1777

10. Неф. Южный фасад. Деталь лицевой поверхности.
11. Окно на южном фасаде нефа. Наличник в брынковяновском стиле.
12. Окно на южном фасаде нартекса. Наличник 1777 года.

10. Le naos. Façade sud. Détail du parement
11. Fenêtre de la façade sud du naos. Encadrement style Brancoveanu
12. Fenêtre de la façade sud du pronaos. Encadrement de 1777

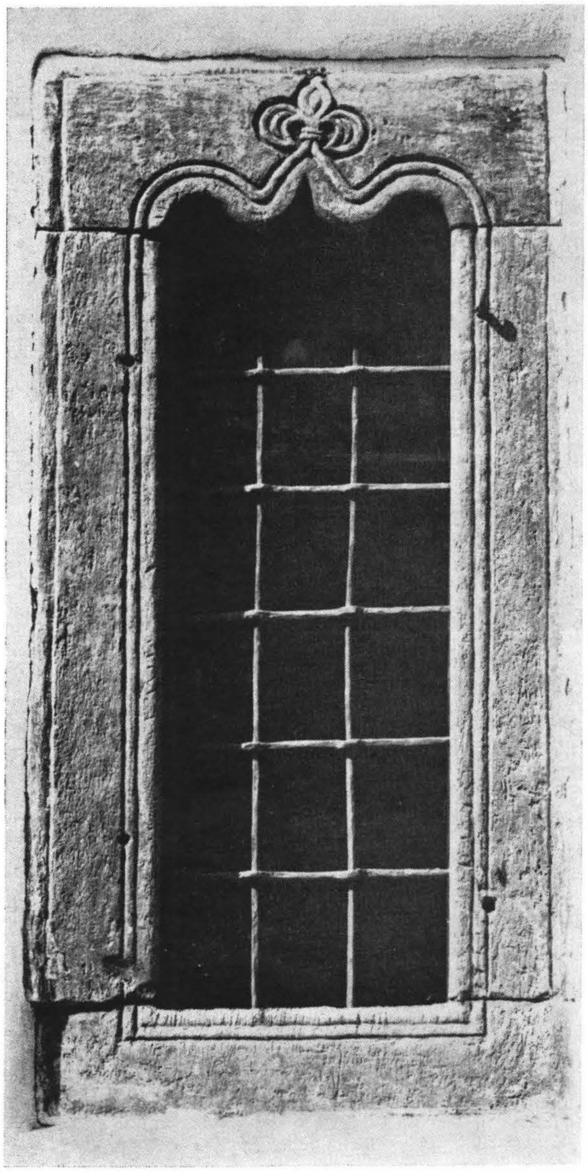
10. Naos. Südfassade (Detail)
11. Fenster an der Südfassade des Naos. Dekoration im Brâncoveanu-Stil
12. Fenster an der Südfassade des Pronaos (Dekoration aus dem Jahre 1777)

10

11



12



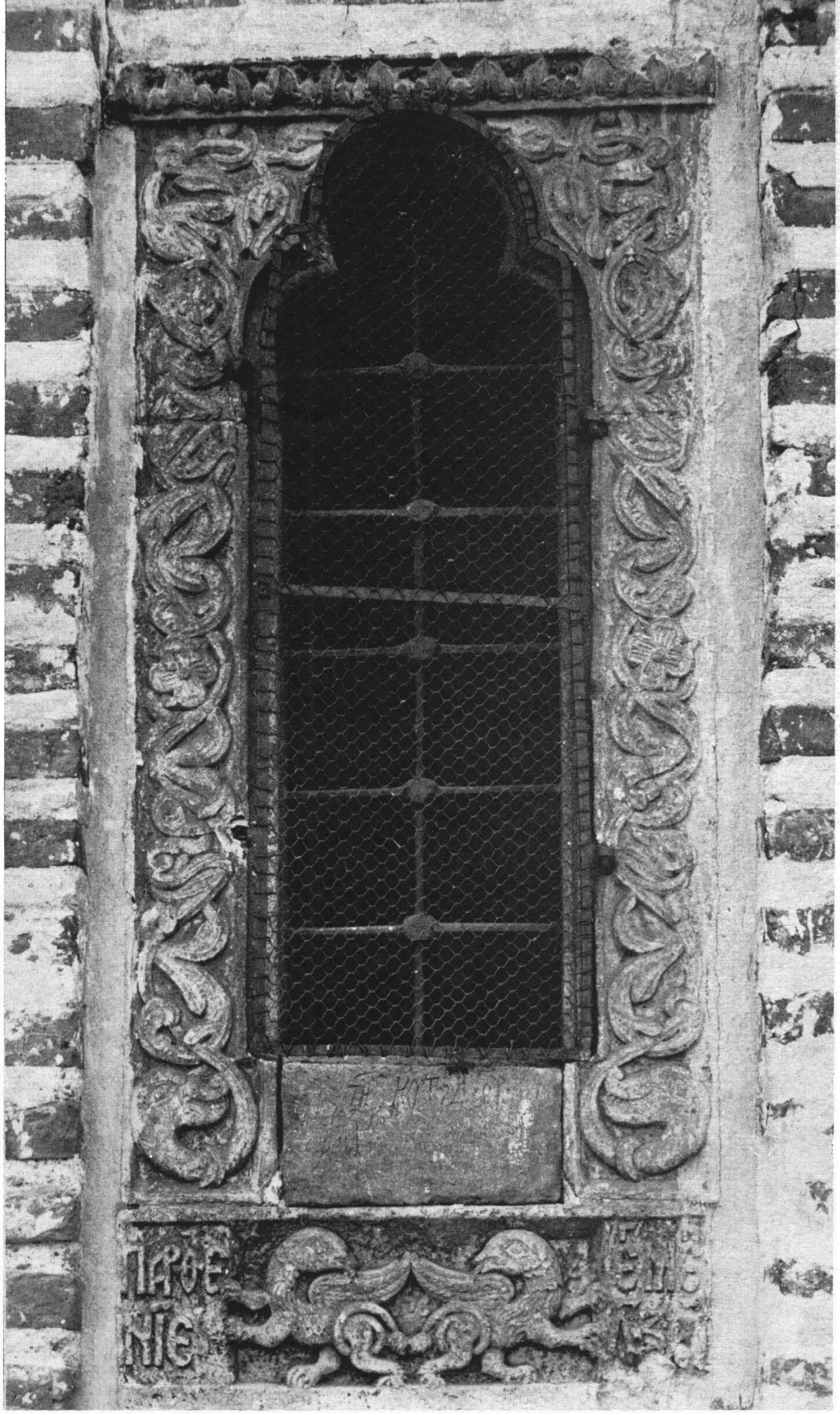
13. Fereastra absidei altarului. Chenar brâncovenesc
14. Detaliu chenarului brîncovenesc de la absida altarului, cu inscripţia: « Partenie egumen, Leat 7219 (1711)
15. Portalul brâncovenesc al naosului, cu pisania din anul 1711

13. Brancovan window frame in the altar apse
14. Detail of the Brancovan window frame bearing the inscription "Partenie egumen, Leat 7219 (1711)" [Father Superior Partenie, the year 7219 (1711)]
15. Brancovan portal of the nave, with the votive inscription of 1711

13. Окно алтарной апсиды. Резной наличник в брынковяновском стиле.
14. Деталь наличника окна алтарной апсиды в брынковяновском стиле с надписью: «Игумен Партение, лето 7219 (1711)».
15. Портал нефа в брынковяновском стиле с памятной надписью 1711 года.

13. Fenêtre de l'abside du sanctuaire. Encadrement style Brancoveanu
14. Détail de l'encadrement style Brancoveanu de l'abside du sanctuaire, avec l'inscription: « L'hégoumène Partenie, l'an 7219 (1711) »
15. Portail style Brancoveanu, avec l'inscription votive de 1711

13. Fenster der Altarapsis. Dekoration im Brâncoveanu-Stil
14. Detail der Dekoration im Brâncoveanu-Stil der Altarapsis mit der Inschrift: ,,Partenie egumen, Leat 7219 (1711)"
15. Portal des Naos im Brâncoveanu-Stil mit der Stiftungsinschrift aus dem Jahre 1711



13

14




Mărire ție Dumnezeu!
SOFIA I. COSMESCU

Cotmeana Monastery, situated approx. halfway between the towns of Piteşti and Rîmnicu Vîlcea, was raised in the last quarter of the 14th cent., when the Byzantine influence which contributed to the emergence of a style characteristic of Wallachia was well under way.

The precinct walls, the church, and the belfry, probably built by Mircea the Old between 1383—1385, are all that is left of the original structure.

The church of Cotmeana Monastery is of Byzantine type with a single nave, a cradle-shaped vault and an altar apse. The lateral apses open at the juncture with the nave vault. The three apses are subordinated to the volume of the nave and have separate covering. The ante-nave and the porch have been added in 1777.

The composition of the volumes is set off on the exterior walls by separate coverings imitating the shape of the extrados as well as by the decoration of the façades. The nave walls display tall and narrow niches, whose archivolts are set off by a series of brown and greenish ceramic discs, laid in uninterrupted rows under the staggered cornices. The subordination of the apses to the volume of the nave diminishes the size of the niches decorating them. A variation in the outline and rhythm of the façades is provided by the differentiated niches of the ante-nave which used to be wider and less tall than they are now showed by a fragment preserved on the south façade.

The decoration of Cotmeana Monastery is similar to that of Sîn Nicoară Church of Curtea de Argeş and of the two churches of Turnu Severin of which only the foundations are left (dating back approx. to the 14th cent.) as well as the decoration of Holy Trinity Church of Siret, raised in the 14th cent.

The first restoration of Cotmeana Monastery — carried out in 1922—1924 by the Commission for Historical Monuments — revealed the wall facing of the church that had been hidden under a coat of plasterwork. In 1959 the church was entirely restored by the Department of Historical Monuments and the Department of Cults, the original forms of the edifice being brought to light.

A visit to Cotmeana Monastery is a rewarding experience acquainting the tourist with a valuable monument marking the beginnings of architecture in Wallachia.

Монастырь Котмяна, расположенный приблизительно на полдороге между городами Питешть и Рымнику-Вылча, построен в последней четверти XIV века, в период освоения византийских веяний, оказавших влияние на оформление специфического архитектурного стиля Валахии.

Из первоначального ансамбля сохранились монастырская стена, церковь и башня-колокольня, перестроенные, вероятно, Мирчей Старым между 1383 и 1385 годами.

Церковь монастыря Котмяна — византийского типа, с одним нефом, у которого бочарный свод, и алтарной апсидой. Боковые апсиды открываются ниже уровня зарождения свода нефа. Все три апсиды подчинены объему нефа и имеют отдельные крыши. Нартекс и экзонартекс были пристроены в 1777 году.

Композиция объемов подчеркивается снаружи самостоятельными покрытиями, которые отвечают внешнему выгибу сводов, а также декором фасадов. Стены нефа ритмизированы высокими, узкими нишами, архивольты которых подчеркиваются рядом керамических дисков кофейной или зеленоватой окраски, составляющих непрерывный пояс под зубчатыми карнизами. Подчинение апсид объему нефа приводит к сокращению высоты украшающих их ниш. Вариацией в декоре и ритме фасадов являются ниши нартекса, которые — как можно судить по сохранившемуся на южном фасаде фрагменту — были гораздо шире и ниже ниш, украшающих стены нефа.

По своему декору церковь монастыря Котмяна близка к церкви св. Николая в Куртя-де-Арджеш, к двум церквам Турну-Северина, от которых уцелел лишь фундамент (они датируются приблизительно XIV веком), и к церкви св. Троицы в Сирете, построенной тоже в XIV столетии.

Первая реставрация монастыря Котмяна была произведена в 1922—1924 годах Комиссией исторических памятников, когда лицевая поверхность была освобождена от штукатурки. В 1959 году церковь была полностью реставрирована Управлением исторических памятников и Департаментом культов. Были выявлены первоначальные формы церкви, которые теперь без труда просматриваются.

Ансамбль Котмяна позволяет туристам познакомиться с ценным памятником начального периода валашской архитектуры.

Situé à peu près à mi-chemin entre Piteşti et Rîmnicu Vîlcea, le monastère de Cotmeana a été fondé au cours du dernier quart du XIVe siècle, durant la période d'assimilation des influences byzantines qui ont contribué à la formation du style architectural spécifique de la Valachie.

De l'ensemble monastique d'autrefois, il ne reste plus aujourd'hui que le mur d'enceinte, le campanile et l'église, probablement construits par Mircea le Vieux en 1383—1385.

L'église du monastère de Cotmeana appartient au type byzantin à nef unique, voûtée en berceau, prolongée par l'abside du sanctuaire et élargie latéralement par deux absides qui s'ouvrent au-dessous du plan de naissance de la voûte. Les trois absides sont subordonnées au volume du naos et sont pourvues de toits indépendants. Le pronaos et le porche sont des adjonctions de l'année 1777.

La composition des volumes est mise en valeur extérieurement par les toits indépendants, qui épousent la forme de l'extrados des voûtes, ainsi que par le décor des façades. Les parois du naos sont rythmées par des niches hautes et étroites, dont les archivoltes sont soulignées par des disques céramiques verts et marrons, qui se retrouvent sous forme de rangée continue sous la corniche en dents de scie. Les absides étant subordonnées au volume du naos, les niches qui les décorent sont plus basses. Un autre élément de variation dans le rythme des façades résultait de la différence de dimensions des niches du pronaos qui, ainsi que l'atteste la naissance d'une niche originale conservée sur la façade sud, étaient plus larges et moins hautes.

Par son décor, l'église de Cotmeana ressemble à l'église Sîn-Nicoară de Curtea de Argeş, aux deux églises de Turnu Severin datées du XIVe siècle, dont il ne subsiste que les fondations, et à l'église de la Sainte-Trinité de Siret, élevée au XIVe siècle.

L'église du monastère de Cotmeana a été restaurée une première fois au cours des années 1922—1924 par la Commission des Monuments Historiques, qui effectua le décapage du parement recouvert par les crépis. En 1959, le monument fut restauré intégralement par la Direction des Monuments Historiques et le Département des Cultes, restauration qui vous a restitué les formes originales de l'église, mettant ainsi en valeur un monument dont la visite est des plus utiles pour la connaissance des premiers temps de l'architecture valaque.



16



17

Das etwa auf halbem Weg zwischen Piteşti und Rîmnicu Vîlcea gelegene Kloster Cotmeana stammt aus dem letzten Viertel des 14. Jahrhunderts, jener Periode, in der die byzantinischen Einflüsse verarbeitet wurden, die zur Herausbildung des für die Walachei spezifischen Architekturstils beitrugen.

Von der Klosteranlage bestehen heute nur noch die Umfassungsmauern und die vermutlich von Mircea dem Alten zwischen 1383 und 1385 gebaute Kirche mit dem Glockenturm.

Die Kirche des Klosters Cotmeana gehört zum Typ der byzantinischen einschiffigen Kuppelbasiliken mit Altarapsiden. Die seitlichen Apsiden öffnen sich unterhalb der Ebene, in der das Naosgewölbe anfängt. Die drei Apsiden sind dem Raumkörper des Naos untergeordnet und weisen separate Dächer auf. Pronaos und Vorhalle wurden 1777 angebaut.

Die Raumkomposition ist außen sowohl durch separate Dächer, die der Form der Gewölbeaußenseiten folgen, als auch durch den Fassadenschmuck betont. Die Naoswände sind durch hohe, schmale Nischen rhythmisch gegliedert, deren Archivolten durch eine Reihe von braunen und grünen Keramikscheiben unterstrichen werden, die sich unterhalb des gezahnten Gesimses aneinanderreihen. Die Unterordnung der Apsiden gegenüber dem Raumkörper des Naos führt zu einer Verminderung der Höhe der Nischen, mit denen sie geschmückt sind. Eine Abwechslung in der Aufeinanderfolge und dem Rhythmus der Fassaden bringt die Unterschiedlichkeit der Nischen des Pronaos, die — nach einem an der Südfassade erhaltenen Fragment zu schließen — viel breiter und weniger hoch waren.

In ihrer Ornamentik ähnelt die Kirche des Klosters Cotmeana der Nikolauskirche in Curtea de Argeş, den zwei Kirchen in Turnu Severin, von denen bloß die (etwa aus dem 14. Jahrhundert stammenden) Fundamente erhalten sind, und der Dreifaltigkeitskirche in Siret (ebenfalls im 14. Jahrhundert erbaut).

Die erste Restauration des Klosters Cotmeana wurde in den Jahren 1922—1924 von der Kommission für Denkmalschutz durchgeführt. Dabei wurde der von Putzschichten verdeckte Wandschmuck der Kirche entdeckt. 1959 wurde die Kirche von der Direktion für Denkmalschutz und dem Kultusdepartement völlig restauriert. Die ursprüngliche Form des Baudenkmals wurde freigelegt, so daß der Besucher sie heute mühelos unterscheiden kann.

Eine Besichtigung der Klosteranlage von Cotmeana vermittelt dem Touristen die Bekanntschaft mit einem für die Anfänge der Architektur in der Walachei wertvollen Baudenkmal.

16. Tabloul votiv. Detaliu. Doamna Stanca soția lui Mihai Viteazul, împreună cu fiul ei Nicolae Pătrașcu
17. Bolta pronaosului. Pictură din secolul al XIX-lea
18. Interiorul pridvorului de pe latura nord a pronaosului. Deasupra ușii este așezată pisania din anul 1777
19. Latura de nord a zidului de incintă. Sînt vizibile urmele planșeului chiliilor și ale golurilor originare

16. Votive painting. Detail: Princess Stanca, Michael the Brave's wife, and her son Nicolae Pătrașcu
17. Nave vault painted in the 19th century
18. Interior view of the porch on the north side of the ante-nave. Above the door — the votive inscription of 1777
19. Northern side of the precinct wall. Remains of the cells' flooring and the openings that used to support the beams can still be seen

16. Фреска с портретами зиждителей. Деталь. Супруга Михая Храброго Станка с сыном Николае Пэтрашку.
17. Свод нартекса. Роспись XIX века.
18. Внутренний вид экзонартекса у северной стороны нартекса. Над дверью — надпись 1777 года.
19. Северная сторона монастырской стены. Видны следы перекрытия келий и первоначальных выемок.

16. Tableau votif. Détail. La princesse Stanca, épouse de Michel le Brave, avec son fils Nicolae Pătrașcu
17. Voûte du pronaos. Peinture du XIX^{e} siècle
18. Intérieur du porche bâti sur le côté nord du pronaos. Au-dessus de la porte, l'inscription votive de 1777
19. Côté nord du mur d'enceinte. On distingue les traces du plancher des cellules et des ouvertures originales

16. Votivbild. Fürstin Stanca, die Gemahlin Michaels des Tapferen, mit ihrem Sohne, Nicolae Pătrașcu (Detail)
17. Gewölbe des Pronaos. Malerei aus dem 19. Jahrhundert
18. Das Innere der Vorhalle an der Nordseite des Pronaos, über der Tür die Stiftungsinschrift vom Jahre 1777
19. Nordseite der Umfassungsmauer mit den Zellenfußböden und den ursprünglichen Maueröffnungen



18

19





Lei 5

EDITURA MERIDIANE — BUCUREŞTI, 1968